

PREDICĂ LA DUMINICA LĂSATULUI SEC DE CARNE

Duminica Înfricoșatei Judecăți

*„Și iarăși va să vină cu slavă să judece viii și morții, A cărei împărăție nu va avea sfârșit”
(Simbolul Credenței, Art. 7)*

Frați creștini,

În tot cursul anului nu există o Evanghelie mai zguduitoare ca aceasta pe care ne-o pune în față Sfânta Biserică astăzi. Această Evanghelie ne zguduie sufletul, căci ne vorbește despre acea cumplită zi care va însemna ultimul act al istoriei omenești, ziua arătării Fiului Omului, ziua împlinirii împărăției lui Dumnezeu, așa cum zicem și în Simbolul Credenței: "... A cărei împărăție nu va avea sfârșit". Imaginea aceasta a judecății celei din urmă au avut-o în fața ochilor întotdeauna creștinii adevărați din toate veacurile.

Ei vedeau în ea sfârșitul tuturor vrăjmașilor lui Dumnezeu și ai lor, ei vedeau în ea pe Cel ce va răsplăti fiecăruia după faptele lui, după osteneala lui, după dragostea lui. De aceea mucenicii mergeau cu zâmbetul pe buze la chinurile cele mai îngrozitoare. Pustnicii sufereau frigul și zăduful, foamea și setea și vărsau șiroaie de lacrimi cu pocăință din inimă. Fecioarele își păzeau fecioria cu prețul vieții lor și cu toții privegheau rugându-se să fie gata de plecare.

Acești creștini adevărați și următori ai lui Hristos în toată clipa se vedeau în fața judecății celei din urmă, acolo, în fața înfricoșatului tribunal ceresc, în fața miilor și milioaneilor de îngeri și de sfinți, și se mai vedeau și în mijlocul nesfârșitului număr de împričinați.

Așa vom sta și noi de față, așteptând undeva sentința Dreptului Judecător, ori la dreapta cu dreptii, ori la stânga cu toată pleava, cu caprele. Cel dintâi lucru pe care ni-l descoperă Sfânta Evanghelie despre judecata din urmă este că va veni prin surprindere. Oamenii vor mânca și vor bea, se vor însura și se vor mărita, vor sădi și vor zidi mereu case peste case, până ce deodată, ca un hoț ce vine noaptea, va veni Domnul Hristos pe norii cerului, ca fulgerul ca să ne cheme pe toți să răspundem de faptele noastre.

Domnul Hristos n-a spus ziua și ceasul, nici anul când va veni, dar a spus semnele care vor fi înaintea judecății. Aceste semne înspăimântătoare, foarte multe dintre ele, le-am văzut le vedem și le vom vedea. Va suna cel din urmă ceas al neamului omenesc.

Sfintele Scripturi așa ne spun, că se va distruge credința aproape cu totul, iar oamenii vor ajunge la cel din urmă grad de stricăciune. Anticrist-satana întrupat-va înșela pe oameni prin mincinoasele minuni ale lui și prin persecuțiile asupra creștinilor. Popoarele se vor distruge aproape, prin războaie, ciuma și foamea vor pustii pământul, cutremure de pământ vor înghiți orașe întregi. Echilibrul lumii se va rupe, vânturile se vor dezlănțui, soarele nu va mai da decât luciri sinistre și încrețite, luna nu va mai străluci, stelele vor cădea. Fulgere și trăsnete vor izbucni, vulcanii se vor înfuria și vor vărsa șiroaie de flăcări, munții de gheață se vor topi, apa umflând oceanele și mările acestea vor ieși din hotarele lor și mugetul lor îngrozitor va inunda pământul, făcând să se ciocnească munții și dealurile între ele.

O ploaie de foc și pucioasă va îneca pământul și tot ce se găsește pe deasupra lui va ajunge într-un minut pradă flăcărilor și va fierbe apa în mări și în oceane cum fierbe apa în oală la foc. Îngrozite vor ieși fiarele și toate vietățile răcnind de durere și sfâșiind văzduhul cu țipetele lor. Astfel nu va mai rămâne decât o grămadă de cenușă fumegând, iar pământul va fi întocmai ca un mormânt luminat de un slab opaiț. În acest întuneric va domni o tăcere adâncă și posomorâtă. În această tăcere se va auzi un zgomot mai înspăimântător decât trăsnetele cele mai puternice.

Acesta va fi sunetul trâmbiței cele de pe urmă de care vorbește Sfânta Scriptură, atunci îngerii judecății vor suna în cele patru colțuri ale lumii, căci acesta va fi glasul care va ieși din gura Fiului lui Dumnezeu și va porunci neamului omenesc zicând: "SCULAȚI-VĂ, MORȚILOR, IEȘIȚI LA ÎNVIERE!" La acest glas vor tresări toți morții din morminte și din adâncurile mării, osemintele vechi se vor mișca, membrele risipite se vor apropia, țărâna cea rece se va însufleți și toți morții vor scutura de pe fruntea lor țărâna mormântului ca să se supună glasului Celui Atotputernic.

Oamenii care au populat universul de la începutul lumii și până în ziua aceea se vor însufleți pentru ca să se înfățișeze în suflet și în trup la judecata lui Dumnezeu. Atunci vor

Învia și păcătoșii și dreptii, și tremurând de frică vor fi aduși de îngerii în valea lui Iosafat, unde deasupra, pe nori, vor fi scaunele de judecată. Judecata se va face după trăire și după fapte. În acele clipe îngrozitoare se vor cunoaște cei buni dintre cei răi, fiindcă cei buni vor fi la dreapta păstorului vor fi pe nori luminați și slăviți ca și îngerii. La sunetul trâmbiței cei drepti, care n-au gustat moartea până-n acel moment, se vor transforma în oameni nemuritori și vor zbura cu îngerii pe nori deasupra păcătoșilor până la dreapta Domnului. Atunci îi vor vedea cu ochii lor pe sfinții pe care i-au chemat în rugăciuni, pe care i-au avut în icoane prin casă, pe care i-au cinstit și sărbătorit cu dragoste. Bucuria și strălucirea celor de la dreapta vor fi negrăite. Cei necredincioși - zice Sfânta Carte - vor fi ca cenușa sub talpa picioarelor celor buni. Toți cei ce zic că aici e raiul și iadul, toți cei răi care nu au milă de aproapele, toți hulitorii și necredincioșii, care au crezut numai în aceste lucruri trecătoare ale lumii, vor rămâne aici pe pământ, adică la stânga păstorului; vor învia și ei, dar pentru osândă.

Vor rămâne în acea zi înfricoșată în întunericul acela mare, cu diavolii care i-au înșelat. Atunci iadul va slobozi din el toate sufletele care au fost acolo până în clipele acelea și vor fi aduse de demonii care le-au înșelat ca să fie judecate de Domnul Hristos. Cu trupul cu care au păcătuit vor fi așezate sufletele acelea cete, cete, după păcatele lor. La un loc hoții, la un loc curvarii, la un loc bețivii, la un loc nemilostivii, necredincioșii și așa, toți păcătoșii cu păcatele scrise pe frunțile lor și cu demonii fiecărui păcat lângă ei, vor sta de față atunci ca să audă sentința de condamnare a Dreptului Judecător pe vecii vecilor.

Vor sta de față atunci toți împărații păgâni care au persecutat pe creștini și vor vedea pe aceia cărora le-au tăiat capetele, îi vor cunoaște bine, vor plânge cu amar, gândindu-se la răul pe care l-au făcut. Aici la stânga, adică jos pe pământ, păcătoșii vor fi fără deosebire, bogații și săracii la un loc, împărații și cerșetorii la un loc, conducătorii de state lângă măturătorii de stradă, savanții lângă neștiutorii de carte, nici o deosebire. Atunci toate rangurile, toate titlurile vor dispărea și toți vor fi o singură mare de capete încremenite de spaimă. În acel înfricoșat ceas, lacrimile, rangurile, căința și strigătele de disperare nu le vor folosi la nimic. Atunci nimeni nu va mai mijloci, nu se va mai ruga pentru noi, căci rănile deschise și sângele vărsat pentru noi ale Dreptului Judecător, Fiul lui Dumnezeu, vor cere pe dreptate să fie răzbunate. Toți hulitorii, toți vrăjmașii care s-au luptat sub orice formă contra împărăției Lui își vor rupe carnea de pe ei și-și vor mușca limbile de durere și de frică. Atunci va fi ziua răzbunării dumnezeiești. De aceea zice Domnul că va veni ca un hoț, când nu știe nimeni, ca să prindă pe toți vrăjmașii Lui în răutate și în nelegiuirile lor.

Iată de ce Domnul Hristos ne mai dă o pildă ca să ne facă să înțelegem mai bine cum să-L așteptăm și cum să ne pregătim pentru această zi a judecății. El ne spune pilda cu cele zece fecioare care așteptau sosirea Mirelui. Mirele ceresc a venit la miezul nopții și numai cinci a găsit veghind cu candelile aprinse, adică cu flacăra credinței, a nădejzii și a

dragostei. Celelalte cinci fecioare, deși erau și ele fecioare cu trupul, erau cu sufletul întinate de valul lumii acesteia deșarte și au adormit în păcate fără untdelemnul faptelor bune, adică fără biserică, fără rugăciune, fără osteneală duhovnicească.

Să fim atenți, că Mirele vine la miezul nopții, când e somnul mai dulce și întunericul cel mai greu, adică atunci când ispitele vor fi cele mai multe și când lumea va dormi în noaptea păcatelor celor mai grele. Cele cinci fecioare nebune, nehibzuite, care s-au îngrijit numai pentru desfătarea trupului, care s-au îngrijit cum să se facă pe placul bărbaților, care s-au îngrijit numai de lux și plăceri, în zadar vor mai striga atunci: "Doamne, Doamne, deschide-ne nouă!" - căci ușa s-a închis pentru totdeauna și ele au rămas afară.

Așa va fi ziua judecării lui Dumnezeu. Domnul Hristos va găsi două feluri de oameni: oameni buni, credincioși, și oameni nebuni. Până atunci omenirea, prin fapte, prin trăire, printr-o viețuire bună sau rea aici pe pământ, se va trece de bună voie la dreapta sau la stânga. Când va veni păstorul, va despărți oile de capre, grâul de neghină, pe cei buni de cei nebuni, atunci va rosti sentința de judecată și va plăti fiecăruia după faptele lui.

Să ne întrebăm fiecare, chiar în clipa aceasta: dacă astăzi sau la noapte va apărea pe norii cerului Domnul Hristos să judece pământul, pe care drum ne-ar găsi, pe cel bun, sau pe cel rău?

Vai de cei care vor fi în fel de fel de păcate, în beții, în desfrânări, necununați, cu avorturi, la cârciumă, cântece, descântece, în fel de fel de nedreptăți. Vai celor ce mănâncă munca altora, vai celor ce umblă cu spurcăciuni pe la vrăjitoare și se țin de tot felul de răutăți ca să facă ceartă și dușmănie între oameni! Vai de cei pe care îi va apuca ziua aceea înfricoșată nespovediți, neîmpărtășiți, neduși la biserică.

Vai de toți hulitorii lui Dumnezeu și a lucrurilor sfinte, căci nu va mai fi atunci pentru ei nici o scăpare!

Să nu plecăm urechile la necredincioșii care spun că nu va mai veni Domnul Hristos și că nu va mai fi nici un sfârșit. Citiți Biblia și vedeți semnele, semnele care au fost spuse de Domnul Hristos că într-adevăr multe din ele se împlinesc sub ochii noștri, și iată care sunt:

Întâi vor ieși Hristoși mincinoși; aceștia sunt capii religiilor care au transformat înțelesul Sfintei Scripturi și au pus istorisiri mincinoase în locul adevărului.

Al doilea, vor ieși prooroci mincinoși; aceștia sunt cei ce s-au rătăcit de la dreapta credință, sectanții care propovăduiesc minciuni și hulesc Sfânta Cruce și pe Maica Domnului.

Al treilea, se vor înmulți fărădelegile și se va răci dragostea dintre creștini și nu vor mai iubi pe Domnul Hristos și Sfânta Biserică ba chiar se vor lepăda pe față de Dumnezeu și de cele sfinte.

Al patrulea, se va predica Evanghelia la toate neamurile ca să le fie spre mărturie, adică să nu zică nimeni că n-a știut.

Al cincilea , se va dezlega satana din iad și se va duce să tulbure tot pământul, făcând să se încaiere conducătorii de state și oamenii între ei, deci nu va mai fi pace pe pământ aproape nicăieri.

Al șaselea, se vor lepăda oamenii de credință, creștinii vor cădea și vor rătăci trecând la secte, iar cei mai mulți nu vor mai crede în Dumnezeu.

Al șaptelea, vor apărea pe cer stele cu coadă, comete, care prevestesc mânia dumnezeiască așa s-a arătat pe cer, în noaptea de 24 spre 25 ianuarie 1938, un foc mare care s-a văzut în toate părțile Europei fiind publicat în ziare.

Al optulea, se va lua Harul lui Dumnezeu prin închiderea multor biserici și persecutarea preoților celor mai evlavioși.

Al nouălea, se vor arăta în multe locuri pe pământ semne, minuni și vedenii unor tineri și bătrâni, care au fost trimise de Domnul Hristos și de Maica Lui să spună la lume să se întoarcă la Dumnezeu, că este aproape venirea judecății.

Al zecelea, va veni Anticrist care se va da drept Dumnezeu și va cere de la lume închinăciuni și se vor lepăda creștinii de Sfânta Treime.

Al unsprezecelea, se vor arăta în lume la Ierusalim cei trei mari sfinți: Ilie proorocul, Enoh și Ioan Evanghelistul, care n-au primit moartea trupească și vor da lupte cu Anticrist, îl vor rușina dar vor primi și ei moartea că așa e îngăduit de Dumnezeu.

Al doisprezecelea, Dumnezeu va întuneca soarele, luna și stelele și va fi întuneric mare, beznă peste tot pământul.

Al treisprezecelea, va trimite Dumnezeu pe Sfântul Arhanghel Mihail și va suna cu trâmbița înviind toți morții, de la Adam și până în ziua aceea.

Al patrusprezecelea, se va arăta pe cerul acela întunecat, îndoliat, semnul Fiului Omului; adică Sfânta Cruce și toate popoarele vor plânge când o vor vedea.

Al cincisprezecelea, va veni Domnul Hristos cu sfinții îngeri și-i va trimite să adune pe toți credincioșii și să-i răpească în văzduh așezându-i la dreapta Sa.

Atunci va fi cum spune Domnul în Sfânta Evanghelie că unul va fi luat și altul va fi lăsat; două femei vor fi la moară, una va fi luată și alta lăsată soții care vor fi într-un pat, unul va fi luat celălalt va fi lăsat, adică cel bun va fi luat de îngeri pe norii cerului la dreapta Domnului și cei răi vor fi lăsați aici unde și-au pus nădejdea, în pământ și în viața aceasta trecătoare. Iată deci că sunt multe din semnele pe care le-am văzut, le-am simțit și le vedem unele.

După ce Domnul Hristos a vorbit despre aceste semne, le-a atras atenția ucenicilor, zicându-le: "De la smochin învățați pilda lui; când îi frăgezește și-i înfrunzește mlădița, știți că vara este aproape; tot așa și voi, când veți vedea toate aceste semne, să știți că Fiul Omului este aproape, chiar lângă ușă. Cerul și pământul vor trece dar cuvintele Mele nu vor trece".

Un creștin a visat un ceas mare pe cer, care arată 12 fără 5 minute și scria pe el Matei XXIV, 25 - adică unde se vorbește în Sfânta Evanghelie despre venirea Domnului Hristos,

despre sfârșitul lumii. Să nu închidem ochii ca necredincioșii și să zicem ca ei, că a mai fost așa ceva adică cutremure de pământ, războaie și unele semne. Într-adevăr, știm că au mai fost, dar să spună cineva când a mai fost ca acum, tot pământul în tulburare, în războaie și nenorociri?!

Zăpada, în ținuturile calde, unde nu a fost niciodată, și câte alte semne pe care le arată Dumnezeu în timpurile noastre. Să nu dăm crezare explicațiilor unor oameni care se cred atotștiutori și explică toate semnele ce ni le arată Dumnezeu că ar fi din cauza unora sau altora pricini, neștiute, că aceste semne sunt trimise de Dumnezeu ca niște predicatori înflăcărați ai vremii de apoi ca să trezească lumea din amorțeala păcatelor și să se întoarcă la adevărul Lui. Dumnezeu a știut că în aceste vremuri se va împuțina credința și la păstori și nu vor mai voi să propovăduiască Cuvântul lui Dumnezeu, lăsând lumea să rătăcească și să umble în întunericul păcatelor.

De aceea Milostivul Dumnezeu trimite aceste semne și urgii, acești ani ai durerilor de care vorbeau părinții, moșii și strămoșii noștri, care nu știu carte și care nu citeau Biblia așa cum o citesc astăzi creștinii. Acestea toate sunt ca să ne întoarcem de pe calea pierzării, iar dacă nici acestea nu ne mai trezesc, atunci suntem pierduți. Vai de cei ce trec peste ele așa, fără să-și schimbe viața plină de păcate! Să ne fie milă de sufletul nostru și să facem voia lui Dumnezeu, să păzim porunca dragostei și a milei de aproapele nostru care este căzut în necazuri și în lipsuri de tot felul. Această faptă este recomandată de Sfânta Evanghelie de astăzi.

Să avem milă și să sărim în ajutorul celui lipsit, bolnav, străin sau nedreptățit; căci cele ce facem aproapelui nostru, îl facem însuși Fiului lui Dumnezeu, așa cum am auzit astăzi la Sfânta Evanghelie, că a fost flămând, a fost însetat, a fost gol, a fost bolnav, a fost străin și la închisoare. Domnul Hristos, ca un Dumnezeu ce era, a știut că la sfârșit nu va mai fi milă pe pământ, așa cum vedem astăzi; căci oriunde îți întorci privirea în lume nu mai există fapta milei adevărate.

Au fost cazuri când au tăbărât doi trei huligani asupra unor persoane fără putere de apărare și nimeni nu a sărit ca să le scape. Ce milă este aceasta la creștini ca să vezi cum îl omoară pe fratele tău și să nu îl scapi?! Unde este mila copiilor de părinții lor, căci sunt mulți părinți pe drumuri și mulți părinți în azile, băgați de copiii lor și uitați acolo, după ce le-au mâncat banii și le-au crescut copiii, ajungând să moară pe mâinile străinilor, și îi lasă uitării, căci nu vin nici să-i îngroape, îi lasă să fie arși la crematoriu. Vai, ce păcate mari, unde este mila la părinții care își omoară copiii, rodul pântecelui lor!?

Ce milă au părinții care se bagă în căsniciile copiilor să-i despartă prin intrigi și fel de fel de spurcăciuni de la vrăjitoare?! Unde este mila la soțiile care-și spurcă bărbații cu tot felul de murdării?! Unde este mila la bărbatul care își lasă soția și copilașii plângând și se duce la desfrânate, care-și bate soția, care-și chinuie copiii, lipsindu-i de hrană, lumină și căldură?!

Și așa este lung șirul diferitelor cazuri de nemilostivire; căci unii fără milă sunt pârâți, bătuiți și chinuiți, altora fără milă li se iau niște bani pe la tribunale, pe la spitale, pe la școli, în multe locuri și în diferite cazuri. De aceea, grozavă va fi ziua judecății pentru cei ce nu au făcut milă pe pământ. Fapta milosteniei putem s-o facem în multe feluri, frați creștini. Când vrem să facem milostenie nu trebuie numaidecât să ne gândim la unele bucate sau bani, sau altceva de felul acesta, ci mila, în general, trebuie să o avem în multe feluri și în orice loc în numele Domnului Hristos.

Mila cea mai arzătoare în timpul de față, trebuie să o avem pentru cei care nu cunosc credința cea adevărată, cei rătăciți pe căile pierzării, cei fără Dumnezeu, căci aceștia sunt flămânzi, sunt însetați, au sufletele fripte de sete și rănile pline de bube înveninate, otrăvite cu veninul șarpelui diavol. Aceștia nu au nici o putere, să ieșim în cale și să-i aducem la adăpostul cel de obște, la Casa milei și dragostea lui Dumnezeu care este Sfânta Biserică.

Sfinții părinți spun că milostenia este regina virtuților și această faptă o poate face și săracul și bogatul, bolnavul ca și cel sănătos. Au fost mulți necredincioși care au primit milostenie în câte un spital, de la câte o bolnavă care i-a învățat credința și astfel și-au tămăduit sufletul, cunoscând pe Dumnezeu prin milostenia acelei bolnave. De aceea să avem milă, frați creștini, de toți cei ce sunt în pierzare sufletească și trupească, căci numai prin milă vom afla și noi milă de la Dreptul Judecător în ziua cea mare a judecății.

Sfântul Ioan Gură de Aur, vorbind despre judecata de la sfârșitul lumii, zice că Dumnezeu va face aceasta pentru două motive principale: întâi, ca să arate lumii dreptatea Lui și apoi, să facă dreptate aleșilor Lui. Acum Dumnezeu este ascuns după un văl de taină, este necunoscut, tăgăduit și chiar disprețuit. De aceea unii au declarat că nu există, iar alții că a murit.

Puterea lui Dumnezeu este nebăgată în seamă, providența Lui, criticată. Iată de ce va veni să-și apere pricina când va ședea pe scaunul de judecată arătând muritorilor, hulitorilor și tuturor vrăjmașilor Lui că există, că El este viu, iar puterea Lui este fără de sfârșit.

Ceea ce va îngrozi și mai mult pe cei aduși în fața tribunalului ceresc va fi chipul Dumnezeului dreptății, Dumnezeului și judecătorului care atunci va fi fără milă și cu dreptate va răsplăti fiecăruia după faptele sale. Toate păcatele pentru care fiecare om va trebui să dea socoteală în cursul judecății vor fi împărțite în patru categorii :

Întâi vom fi răspunzători de păcatele pe care le-am făcut noi.

Al doilea, vom răspunde de păcatele de care ne-am făcut vinovați când am îndemnat pe alții la rău, cu vorba sau pilda noastră cea rea.

Al treilea, vom răspunde de atâtea fapte bune pe care trebuia să le facem; am știut că e bine să le facem și nu le-am făcut, din răutate, din lene, din mândrie, îngropându-le precum acela din Evanghelie talantul lui.

Al patrulea, vom răspunde și pentru cei pe care nu i-am lăsat să facă fapte bune, împiedicându-i prin vorbe amăgitoare sau în alt chip să vină la biserică, să se spovedească sau să se roage. Despre aceștia zice Domnul Hristos: "Vai de voi, farisei și cărturari fățarnici, căci voi nu intrați în împărăția lui Dumnezeu, nici pe alții nu-i lăsați!"

Înfrișată va fi ziua aceea a judecății pentru cei care vor rămâne pe pământ, pentru toți păcătoșii pe care i-a apucat moartea nepregătiți; căci ei vor face fețe, fețe strigând disperați, blestemându-se, blestemând ziua în care s-au născut și pe părinții care nu i-au învățat sfânta credință, blestemând pe cei ce i-au îndemnat să facă păcate. Alții, rugându-se cu lacrimi și cu țipete, vor privi spre Dumnezeu rugându-L să le dea iertare. Fiecare va încerca să se apere cu cuvinte strigătoare la cer.

Unii vor zice: "Doamne, Doamne adu-ți aminte că suntem creștini și ne-am botezat în numele Tău", alții vor zice: "Doamne, Doamne, am fost și noi pe la biserici și am făcut și noi câte o faptă bună am propovăduit în numele Tău, am făcut și minuni în numele Tău. Doamne, ne-am făcut mulți fini și fine, am cununat și botezat, iartă-mă, Doamne, că am făcut și fapte bune; am dat și eu câte un ban la săraci". Așa va căuta fiecare să spună câte o faptă bună pe care a făcut-o în viață.

În zarva aceea dintre ei, Dumnezeu cu glas de tunet va face tăcere și le va zice: "Depărtați-vă de la Mine, toți lucrătorii fărădelegii, căci v-ați înșelat de la Anticrist și ați căzut, neținând până la sfârșit". Iată deci că degeaba o începem bine dacă o terminăm prost. Atunci vor zice și sfinții care sunt lângă Domnul Hristos, către păcătoși: "De ce n-ați crezut în propovăduirea noastră, de ce n-ați ținut credința așa cum v-a învățat Sfânta Biserică? De ce n-ați voit să vă țineți mereu de fapte bune și să vă rugați păzindu-vă de păcate? De ce nu v-ați întors la Dumnezeu? V-ați ținut mai mult de păcate, de chefuri și beții, de petreceri, și v-a înșelat necuratul ca să nu vă spovediți, să nu vă împărtășiți, rupând legătura cu Biserica, nemaicrezând în nimic; așa că v-a prins moartea și judecata fără pocăință, fără fapte bune și fără Dumnezeu. Când vi se spunea râdeați, luați în batjocură pe cei ce vă vorbeau. Acum s-a închis ușa milostivirii; Dumnezeu v-a așteptat destul, v-a făcut semne și minuni, v-a trimis suferințe și necazuri ca să vă întoarceți la El, iar voi pe toate le-ați nesocotit, le-ați batjocorit și n-ați primit pe cei ce vă îndemneau la pocăință".

Mare plângere și jale va fi atunci când pe veci vor fi despărțiți de mângâierea cea cerească și când Dreptul Judecător va zice: "Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, cu diavolul pe care l-ați ascultat". Atunci se vor despărți cu mare jale copiii de părinții lor, soții de soțiile lor, frații de frați, surori de surori, soacre de nurori, rudeni de rudeni, prieteni de prieteni, mergând fiecare la locul de osândă unde e pregătit după păcatele lor.

Să luăm aminte și să ne trezim acum, că nu este departe ziua aceasta înfrișată a judecății; fiindcă atunci va fi prea târziu, atunci pe mulți îi va apuca lepădați de credință pentru o coajă de pâine, pe unii necununați, pe alții la cârciumi, pe unele femei la avorturi și

desfrâu; pe copii în necredință, și astfel multă lume va fi găsită pe căile pierzării în fel de fel de păcate mari.

Să deschidem ochii acum, să nu ne aflăm și noi atunci printre ei, căci vai de sufletul nostru în ceasul acela, mai bine nu ne-am fi născut.

Rugăciune

Doamne Iisuse Hristoase, Judecătorul viilor și al morților, Cel ce vei veni ca să răsplătești fiecăruia după faptele lui, trezește-ne Tu acum din moartea păcatelor și fă-ne să cunoaștem calea Ta și să facem voia Ta cea sfântă până nu vine ceasul acela înfricoșat al dreptei Tale judecăți. Atunci când vei veni Tu să ne aflăm cu toții curați și pregătiți ca să ne treci și pe noi la dreapta Ta și să ne zici: "Veniți, binecuvântații Părintelui Meu, de moșteniți împărăția cerului în vecii vecilor. Amin.